

Vogteren af Nationen!

Abu Ubaydah ibn al-Jarrah radiyallahu anhu(ra)

Hans udseende var slående. Han var slank og høj. Hans ansigt var lys, og han havde et sparsomt skæg. Det var behagende at se på ham og forfriskende at møde ham. Han var ekstrem høflig, ydmyg og ret genert. Alligevel i vanskelige situationer ville han blive bemærkelsesværdig seriøs og livlig, i lighed med et lynende blad fra et sværd i hans hårdhed og hurtighed. Han var beskrevet som Amin eller Vogter af Profeten Muhammads(saw) nation. Hans fulde navn var Aamir ibn Abdullah ibn al-Jarrah. Han var kendt som Abu Ubaydah. Om ham sagde Abdullah ibn Umar(ra), en af Profetens(saw) ledsagere, disse ord:

“3 personer i Quraysh-stammen var mest fremtrædende, havde den bedste karakter og var de mest beskedne. Hvis de talte til dig, ville de ikke bedrage dig, og hvis man talte til dem, ville de ikke beskyldte dig for at lyve: Abu Bakr as-Siddiq(ra), Uthman ibn Affan(ra) og Abu Ubaydah ibn al-Jarrah(ra)”.

Abu Ubaydah(ra) var en af de første til at acceptere Islam. Han blev Muslim 1 dag efter Abu Bakr(ra). Faktisk var det igennem Abu Bakr(ra) han blev Muslim. Abu Bakr(ra) tog ham, Abdur-Rahman ibn Awf(ra), Uthman ibn Mazun(ra) og al-Arqam ibn Abu al-Arqam(ra) hen til Profeten(saw), og sammen erklærede de deres accept af Sandheden. De var dermed de første søjler hvorpå det store bygningsværk Islam blev bygget.

Abu Ubaydah(ra) oplevede den skånselsløse behandling, som muslimerne gik igennem i Mekka, fra start til slut. Sammen med de tidlige muslimer, udholdt han forhønelserne og volden, smerten og sorgen af de oplevelser. I enhver prøve og test forblev han fast og konstant i hans tro til Allah og Hans

Sendebud. En af de mest oprivende oplevelser han blev nød til gå igennem var ved Badr-Krigen.

Abu Ubaydah(ra) var i fortroppen af den muslimske styrke, kæmpede med al magt og alle kræfter og var slet ikke bange for døden. Quraysh kavaleriet var ekstremt varsom med ham og undgik at komme ansigt til ansigt med ham. Dog blev én bestemt mand ved med forfølge Abu Ubaydah(ra), hvorend han vendte sig og Abu Ubaydah(ra) prøvede sit bedste for undgå en konfrontation med ham.

Manden sprang til angreb. Abu Ubaydah(ra) anstrengede sig desperat for at undvige ham. Til sidst lykkedes det manden at blokere Abu Ubaydas(ra) sti og stod som en barriere mellem ham og Quraysh. De var nu ansigt til ansigt med hinanden. Abu Ubaydah(ra) kunne ikke længere beherske sig. Han slog med et slag på mandens hoved. Manden faldt ned til jorden og døde øjeblikkeligt.

Lad være med prøve at gætte hvem denne mand var. Det er som angivet tidligere, en af de mest oprivende oplevelser Abu Ubaydah(ra) blev nød til gå igennem, hvor forfærdelig en oplevelse det var, er næsten umulig at forestille sig. For manden var faktisk Abdullah ibn al-Jarrah, far til Abu Ubaydah!

Det var indlysende, at Abu Ubaydah(ra) ikke ville dræbe sin far, men i den aktuelle krig mellem troen i Allah og polyteisme, var valget åbent for ham dybt foruroligende men tydelig. På en måde kunne det siges, at han ikke dræbte sin far. Han dræbte kun polyteismen i personen af hans far.

Det er angående denne begivenhed, at Allah(swt) åbenbarede de følgende verser af Koranen:

“Du vil ikke finde, at folk, der tror på Allah og den Sidste Dag, elsker dem, der sætter sig op imod Allah og Hans Sendebud, ikke engang, hvis det skulle være deres fædre eller sønner eller brødre eller stammefolk. Han har prentet troen i

deres hjerte og styrket dem med ånd fra sig. Han vil lade dem træde ind i haver med rindende floder, der skal de forblive til evig tid. Allah har behag i dem, og de har behag i Ham. De er Allahs tilhængere. Er Allahs tilhængere ikke de succesfulde?” – (Surah al-Mujadilah 58:22)

Abu Ubaydahs(ra) respons ved Badr, da han blev konfronteret med sin far var ikke uventet. Han havde opnået en styrke i troen på Allah, hengivenhed for Hans deen(religion) og et højt niveau af bekymring for Profeten Muhammads(saw) ummah(samfund), som mange stræbte efter.

Det er berettet af Muhammad ibn Ja'far(ra), en ledsager af Profeten(saw), at en Kristen delegation kom til Profeten(saw) og sagde, "Oh Abu-Qasim, send én ledsager sammen med os, en som du er veltilfreds med, til at dømme imellem os hvad angår tvivl om ejendele som vi er uenige om iblandt os selv. Vi har en stor anseelse for det muslimske folk".

"Kom tilbage til mig i aften", svarede Profeten(saw), "og jeg vil sende én med jer, som er sikker og pålidelig".

Umar ibn al-Khattab(ra) hørte Profeten(saw) sige dette og fortalte senere:

"Jeg tog til Zuh(r) (eftermiddag) bønnen tidligt i håb om at være den, der ville passe beskrivelsen fremsagt af Profeten(saw). Efter Profeten(saw) færdiggjorde sin bøn, kiggede Han(saw) til højre og venstre, og jeg rejste mig op så Han(saw) kunne se mig. Men Han(saw) fortsatte med at kigge iblandt os til Han(saw) fik øje på Abu Ubaydah ibn al-Jarrah(ra). Han(saw) kaldte på ham og sagde, "Gå med dem og døm sandfærdigt iblandt dem, angående hvad de er uenige om". Dermed fik Abu Ubaydah(ra) opgaven".

Abu Ubaydah(ra) var ikke kun pålidelig. Han udviste en stor styrke, når han gav tilbage for den tillid. Denne styrke blev vist ved forskellige lejligheder.

En dag udsendte Profeten(saw) en gruppe af Sahaba(ledsagere) for møde en Quraysh karavane. Han udnævnte Abu Ubaydah(ra) som amir(leder) af gruppen og gav dem en pose dadler og intet andet som forsyninger. Abu Ubaydah(ra) gav hver mand under hans kommando 1 dadel for hele dagen. Han ville suge på dadlen som et barn ville die af sin mors bryster. Han ville derefter drikke lidt vand, og det ville være tilstrækkeligt for ham for hele dagen.

I Uhud Krigen, da muslimerne blev jaget på flugt, begyndte en mushrik at råbe, "Vis mig Muhammad, vis mig Muhammad". Abu Ubaydah(ra) var den ene af en gruppe på 10 muslimer, som havde omringet Profeten(saw) for at beskytte ham mod spydene fra mushrikeen.

Når krigen var ovre, fandt de frem til, at Profetens(saw) ene kindtand var knækket, Hans(saw) pande havde fået en flænge og 2 skiver fra Hans(saw) skjold havde gennemtrængt Hans(saw) kind. Abu Bakr(ra) gik fremad med hensigt om at fjerne disse skiver, men Abu Ubaydah(ra) sagde, "Vær venlig at efterlade det til mig".

Abu Ubaydah(ra) var bange for han ville volde Profeten(saw) smerte ved at tage dem ud med hænderne. Så han bed hårdt på den ene skive. Han trak den ud men mistede en fortand i processen. Med den anden fortand tog han den anden skive ud, men mistede også den tand. Abu Bakr(ra) gjorde en bemærkning, "Abu Ubaydah er den bedste blandt mænd til at knække fortænder".

Abu Ubaydah(ra) fortsatte med at være fuldt involveret i alle de bemærkelsesværdige begivenheder i Profetens(saw) levetid. Efter vores elskede Profet(saw) gik bort, samledes ledsagerne for at vælge en efterfølger ved Saqifah eller møde stedet af Banu Sa'aadah. Dagen er kendt i historien som Saqifah Dagen. På denne dag, sagde Umar ibn al-Khattab(ra) til Abu Ubaydah(ra), "Ræk din hånd ud så jeg kan aflægge ed til dig for jeg hørte Profeten(saw) sige, "Enhver ummah har en

amin(vogter) og du er amin af denne ummah' “.

“Jeg vil ikke”, erklærede Abu Ubaydah(ra), “anbringe mig selv foran i tilstedeværelsen af en mand som Profeten(saw) har beordret til at lede os i bøn og som har ledt os helt frem til Profetens(saw) bortgang”. Han gav derefter bay'ah(ed/troskab) til Abu Bakr as-Siddiq(ra). Han fortsatte med være en loyal og tæt rådgiver for Abu Bakr(ra) og hans stærke supporter i hans sag for sandhed og godhed. Så kom Hazrat Umars(ra) kalif tid og Abu Ubaydah(ra) gav osse ham sin support og lydighed. Han var ikke ulydig mod ham i nogen som helst sager, undtagen én.

Episoden skete da Abu Ubaydah(ra) var i Syrien for at lede de muslimske styrker fra en sejr til den anden, indtil hele Syrien var under muslimernes kontrol. Floden Euphrates lå til hans højre og Lilleasien til hans venstre.

Det var så der en plage ramte Syriens land, en plage som folk aldrig havde oplevet lignende før. Den sønderknuste befolkningen. Hazrat Umar(ra) sendte en budbringer til Abu Ubaydah(ra) med et brev, hvormed der stod:

“Jeg har hastigt brug for dig. Hvis mit brev når dig om aftenen, anmoder jeg dig kraftigt at du rejser før daggry. Hvis brevet når dig i løbet af dagen, anmoder jeg dig kraftigt at rejse før aften og skynde dig til mig”.

Da Abu Ubaydah(ra) modtog Umars(ra) brev sagde han, “Jeg ved hvorfor Amir al-Mu'mineen har brug for mig. Han vil sikre overlevelsen af en, der dog ikke er evig”. Så han skrev til Umar(ra):

“Jeg ved du har brug for mig. Men jeg er i en hær af muslimer, og jeg har intet ønske om at redde mig selv fra det, som rammer dem. Jeg vil ikke separere mig fra dem, indtil Allah vil det. Så når dette brev når til dig, frigiv mig fra din ordre, og tillad mig at blive her”.

Når Umar(ra) læste brevet fyldtes hans øjne med tårer, og dem der var ved siden af ham spurgte, "Er Abu Ubaydah død, Oh Amir al-Mu'mineen?"

"Nej", sagde han, "men døden er ham nær".

Hazrat Umars(ra) intuition var ikke forkert. Inden længe blev Abu Ubaydah(ra) ramt af plagen. Idet døden hang over ham, henvendte han sig til sin hær:

"Lad mig give jer nogle råd, som vil sørge for i forbliver på godhedens sti for altid".

"Etablere Salah(bøn). Faste i Ramadan måneden. Giv Sadaqah. Udfør Hajj og Umrah. Forbliv forenet og støt hinanden. Vær oprigtig overfor jeres hærførere(ledere) og skjul intet overfor dem. Lad ikke verden ødelægge jer, for selv hvis mennesket levede 1000 år, ville han stadig ende i samme skæbne som i ser mig i".

"Fred være med jer og Allahs Barmhjertighed".

Abu Ubaydah(ra) vendte sig imod Muadh ibn Jabal(ra) og sagde, "Oh Muadh, udfør bønnen med folket(vær deres leder)". Efter det gik hans rene sjæl bort. Og Islam havde dermed mistet en af deres mest storslået og pragtfulde Mumin.

Muadh(ra) kom op og sagde: "Oh folk, i er ramt af en mands død. Ved Allah, jeg ved ikke om jeg har set en mand, der havde et mere retfærdig hjerte, der var længst væk fra ondskab og mest oprigtig overfor folk end ham. Bed Allah om at overvælde ham med Hans Nåde, og Allah vil være Nådefuld overfor jer".

Artiklen er skrevet af: Red-Δ7